

Deelprojecten

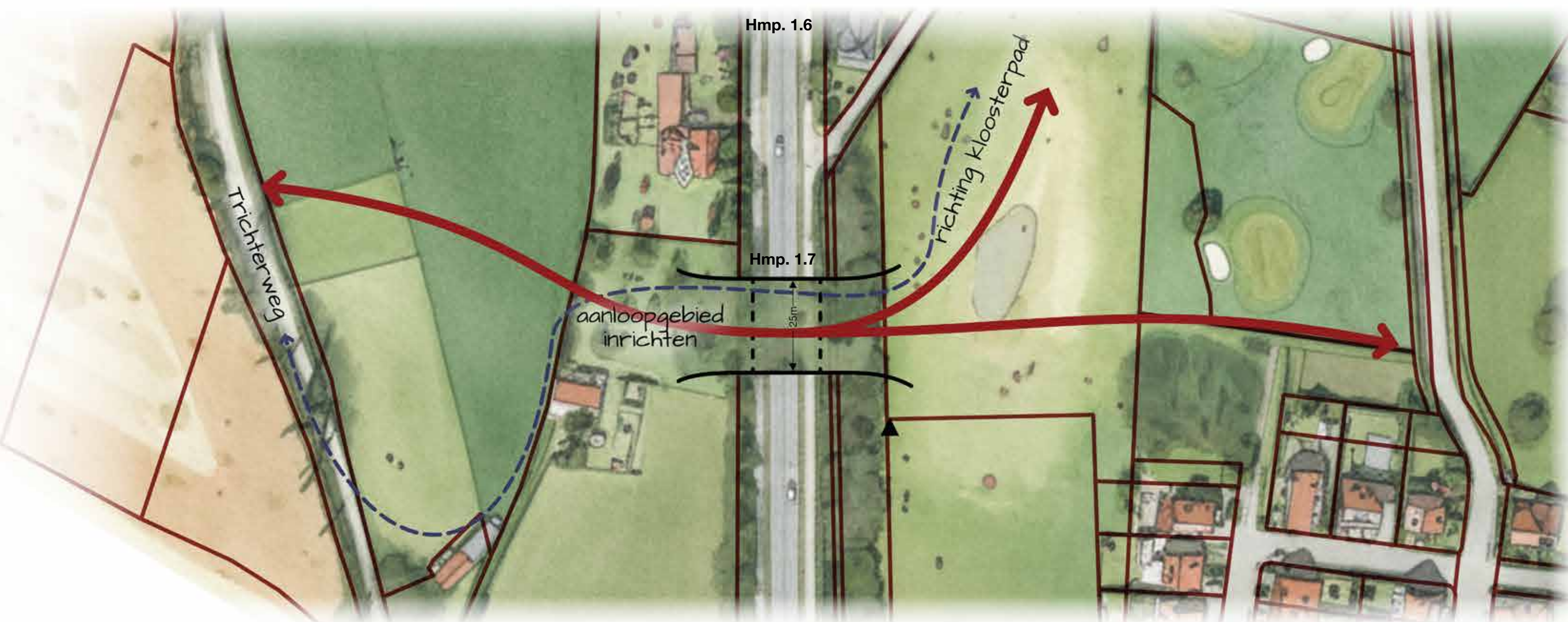
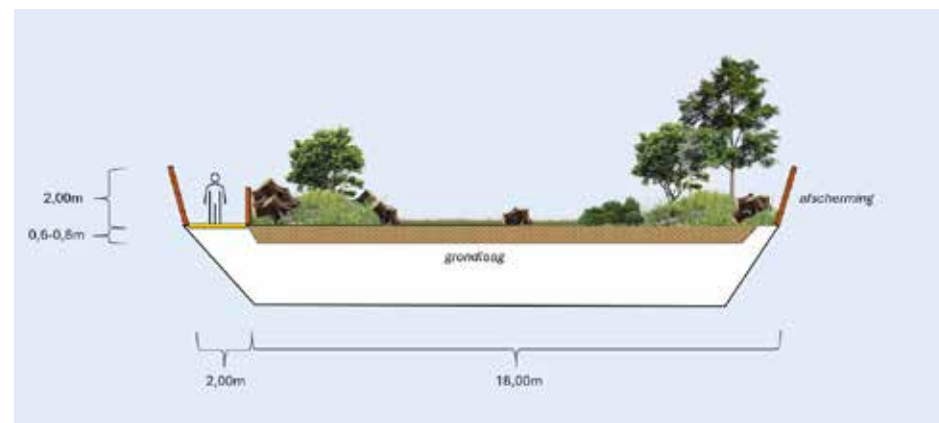

A - Ecoduct

Binnen het vastgestelde zoekgebied is onderzocht waar het ecoduct het beste kan worden gesitueerd. Ter hoogte van Landgoed Keerderberg (Hmp 1.6) bleek een grote dassenburcht aanwezig op de beoogde aanlanding, terwijl ook veel volwassen bos zou moeten wijken voor de aanleg van de aanloopzone. De bestaande Natuurbuffer Keerberg (Hmp 1.7) vormt daarom een geschikte locatie: hier is voldoende ruimte voor aanlanding en optimale inrichting aan beide zijden, terwijl bestaande natuurwaarden grotendeels behouden blijven. Het open landschap aan weerszijden maakt bovendien een goede landschappelijke inpassing mogelijk. De locatie sluit naadloos aan op de reeds aanwezige poelen en de amfibieënmuur, waarmee de ecologische verbinding verder wordt versterkt.

Daarnaast kan het ecoduct worden gecombineerd met recreatief medegebruik in de vorm van een wandelpad. Zo'n 'combinatie-ecoduct' is in de praktijk goed uitvoerbaar, omdat natuur- en recreatief gebruik op verschillende tijden plaatsvinden ('s nachts en in de schemering versus overdag). Verstoring blijft daardoor beperkt, mits beide functies fysiek worden gescheiden, bijvoorbeeld met een 1 m hoge afscheiding en daarachter een circa 2 m dichte beplantingszone met stobbenwal. Het wandelpad wordt niet verlicht.

Functioneel krijgt het ecoduct een dwarsdoorsnede met een circa 18 m brede natuurstrook op een grondlaag en een 2 m breed voetpad aan één zijde.

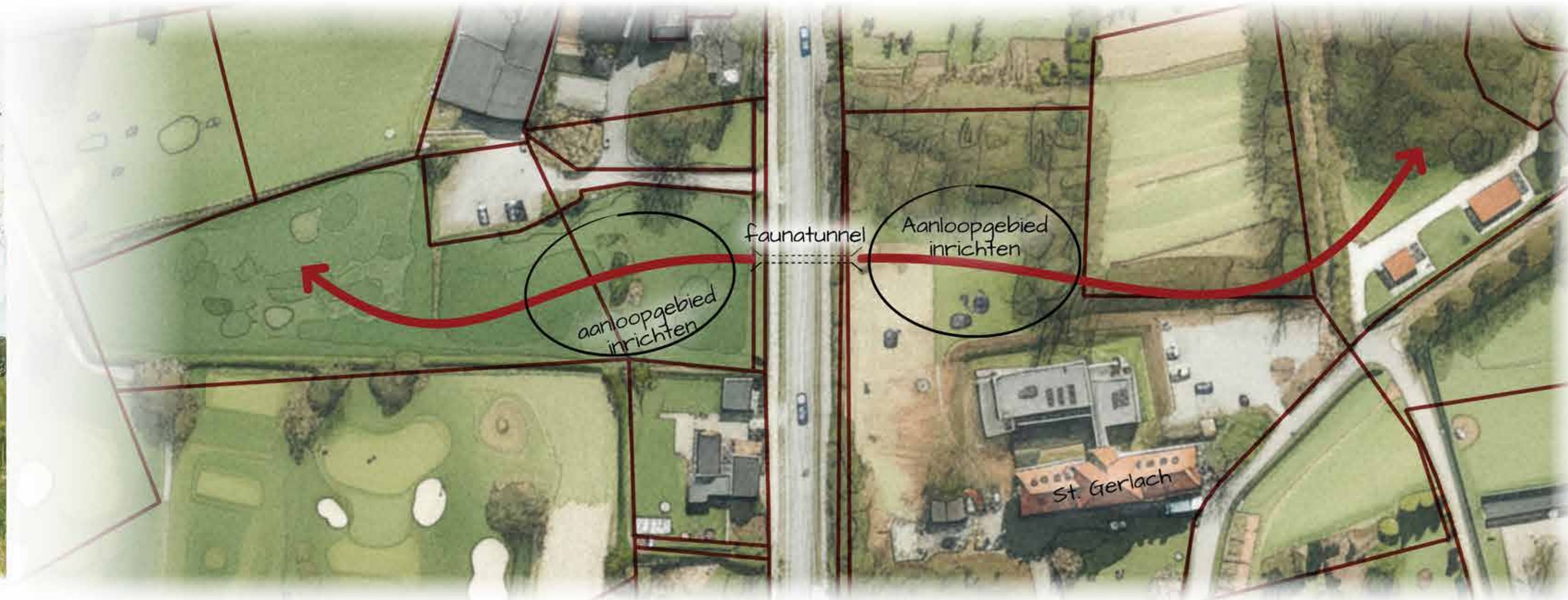
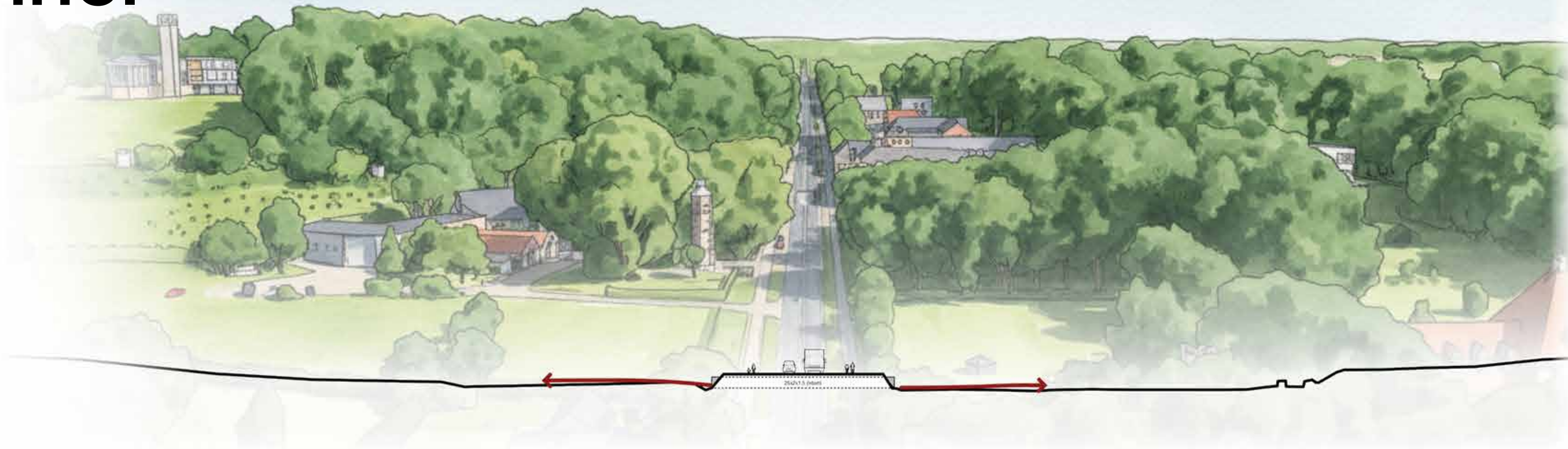
B - Faunatunnel

Uitgangspunt is een faunatunnel onderlangs de N278, gericht op de volgende doelsoorten:

- middelgrote en kleine zoogdieren
- amfibieën en reptielen

De faunatunnel wordt uitgevoerd als een betonnen koker met een lengte van circa 20–25 meter en een beoogde dimensionering van 2,0 meter breed en 1,5 meter hoog. De bodem van de tunnel wordt voorzien van een 5–10 cm dikke laag gebiedseigen grond. Om de passage aantrekkelijk te maken voor kleinere diersoorten wordt de binnenzijde ingericht met stobben, takken en stenen, die zorgen voor dekking en geleiding.

Belangrijk is dat de passage te allen tijde droog blijft. Aan de in- en uitloopzijde wordt de tunnel aangesloten op een faunaraster en geleidende structuren (zoals stobbenrillen en dichte vegetatie) die aansluiten op bestaande landschapselementen. De positionering en inrichting van de tunnelmonden worden zodanig gekozen dat verstoring door menselijke aanwezigheid of openbare verlichting wordt voorkomen.

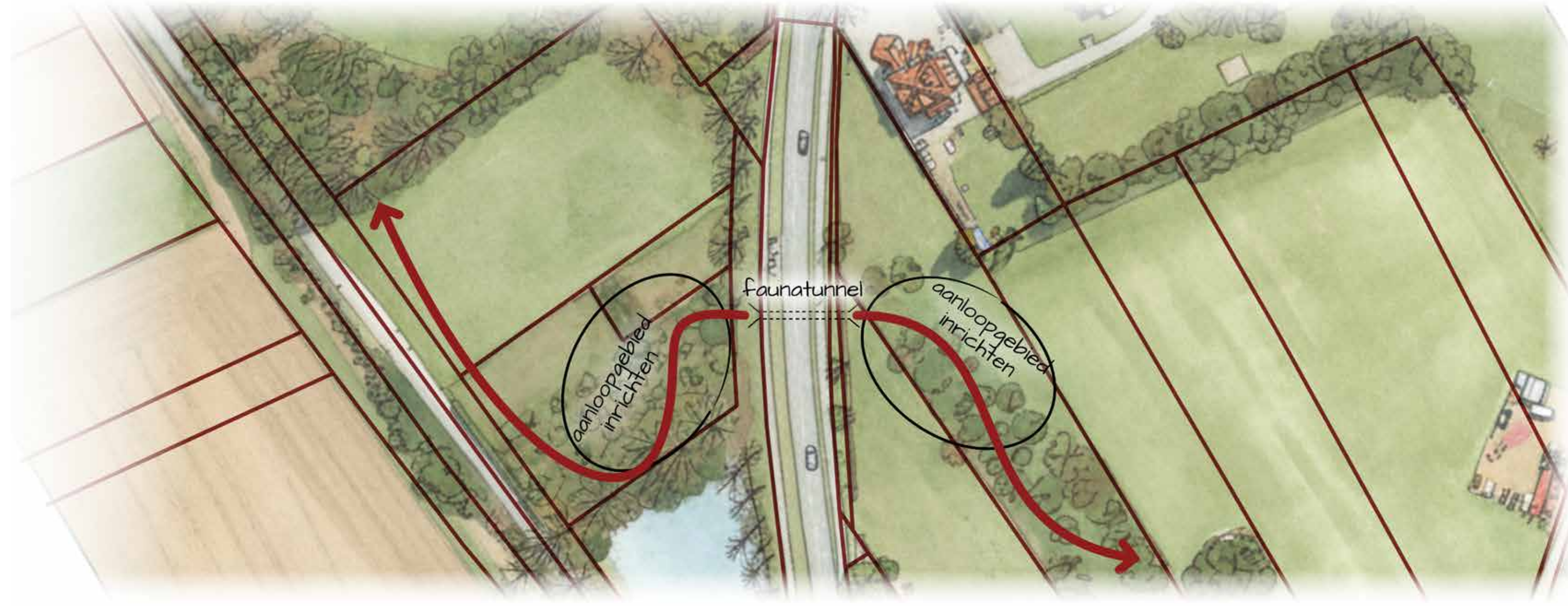
C - Faunatunnel

Uitgangspunt is een Faunatunnel, gericht op de volgende doelsoorten:

- Europese hamster (Korenwolf)
- middelgrote en kleine zoogdieren
- amfibieën en reptielen

De faunatunnel wordt ontworpen als een betonnen koker van circa 20–25 meter lengte en $2,0 \times 1,5$ meter doorsnede. De bodem krijgt een laag gebiedseigen grond en wordt ingericht met stobben, takken en stenen die beschutting en geleiding bieden. Anti-predatorbuizen kunnen worden overwogen voor de hamster. Aan beide zijden sluiten faunarasters en dichte beplanting aan op bestaande landschapselementen, zodat dieren de tunnel goed kunnen vinden en vrij door het landschap kunnen bewegen.

De agrarische percelen rondom de locatie kunnen worden ingericht en beheerd als hamstervriendelijk leefgebied met extensieve teelt en ruigteranden. Zo ontstaat een robuuste verbinding tussen de nabijgelegen hamsterreservaten, die bijdraagt aan genetische uitwisseling en een duurzaam herstel van populaties.

Oversteek Rijksweg

Een veilige, comfortabel voetgangersbrug biedt een ongelijkvloerse kruising over de Rijksweg N278 en is daarmee een cruciale schakel in de verbinding tussen de noord- en zuidzijde van het gebied. De brug vergroot de veiligheid voor voetgangers en versterkt de samenhang tussen het landschap en de cultuurhistorische ensembles aan weerszijden van de weg.

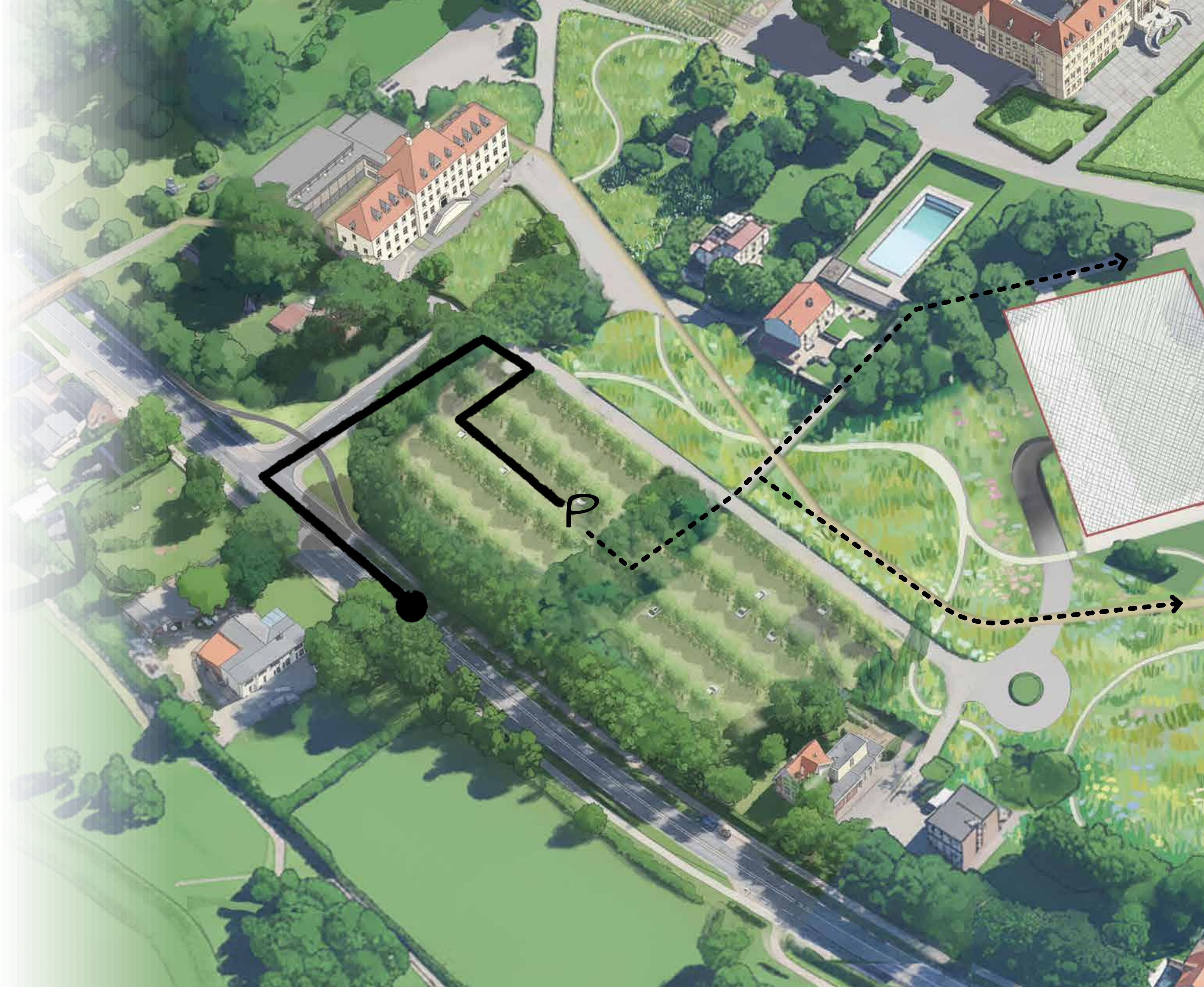
Een precieze locatie is nog te bepalen. Op basis van gesprekken tijdens de bewonersavond in Margraten (oktober 2025) is besloten om de in het concept-Masterplan voorgestelde locatie te verruilen voor een zoeklocatie nabij Huize St. Gerlach. Hiermee sluit de voetgangersbrug beter aan op het netwerk van recreatieve verbindingen, verminderen veiligheidsissues in relatie tot de golfbaan en hoeft een bewoner die naast de eerder voorgestelde locatie woont niet langer te vrezen voor zijn privacy. De precieze positionering en vormgeving van de brug dienen in een vervolgfase nader uitgewerkt te worden.

Gestippeld is de bestaande oversteekplaats onderaan de Keerderberg (foto hieronder).

Parkeerhub

Aan de rand van het gebied ligt de 'Parkeerhub', zorgvuldig ingebed in het landschap. Vanaf hier begint het onthaasten: wandelen, fietsen, ontmoeten. De auto blijft buiten, waardoor het hart van de landschappelijke tuin stil en autoluw blijft. De parkeerzone vormt een zachte overgang: met bomen en hagen als randen. De hub schermt eveneens het geluid van de Rijksweg af van de tuinen. Zo wordt een functionele plek tegelijk een groene buffer, een poort naar rust en sereniteit.

Tuinen van de Heerderberg

De landschappelijke tuin verbindt de identiteiten van het gebied: erfgoed, landbouw, natuur en rust. Elke tuin vertelt een eigen verhaal. Samen versterken ze de beleving van plek en landschap.

Tuinen van de Heerderberg

Permacultuur

Formele tuin met rozen voor het St. Jozef

Schaduwtuin met rustige zitplekken om bij te komen

Heggenlandschap bij de parkeerhub

Inheemse weide met veel openheid en meanderende paden en rondje poort

Entree Heerderberg

De huidige in- en uitrit naar de Heerderberg is onoverzichtelijk en onveilig. Verkeer dat vanaf de N278 afslaat, kruist op korte afstand zowel tegemoetkomend verkeer als het vrijliggende fietspad. Fietzers zijn daarbij slecht zichtbaar door beplanting en de schuine invalshoek van de weg, wat regelmatig leidt tot gevaarlijke situaties en oponthoud op de hoofdrijbaan.

Om de verkeersveiligheid en doorstroming te verbeteren, stellen we drie ingrepen voor:

- Aanleg van een aparte afslagstrook (opstelstrook) richting de Heerderberg, zodat afslaand verkeer tijdig kan uitrijden zonder de doorgaande stroom op de N278 te hinderen.
- Verwijderen of verlagen van beplanting die het zicht op fietsers belemmert.
- Verleggen van het fietspad (iets verder van de N278), waardoor automobilisten eerst veilig kunnen afslaan en pas dan het fietspad kruisen.

Deze ingrepen verbeteren zowel de veiligheid als de leesbaarheid van de entree en zorgen voor een rustiger verkeersbeeld passend bij de dorpsrand. Op deze locatie staan bomen die als monumentaal zijn aangemerkt. Onderzocht dient te worden of opkronen en het wegnemen van onderbegroeiing al voldoende zicht biedt zodat deze bomen kunnen worden gehandhaafd.

VOOR

NA

Rondje Poort

Rondje Poort vertelt het verhaal van het Heuvelland. De route begint in de Tuinen van de Heerderberg, tussen St. Jozef en St. Gerlach, loopt over het Landgoed Heerdeberg en de oude Trichterweg, en steekt via het ecoduct de weg over. Langs het Missiehuis, de Kruiswegtuin en Villa Backerbosch keer je over de brug terug naar de Heerderberg, waar landschap en erfgoed elkaar raken.

Langs het Kloosterpad

Langs wijngaarden Villa Backerbosch

Langs tuin van Berg

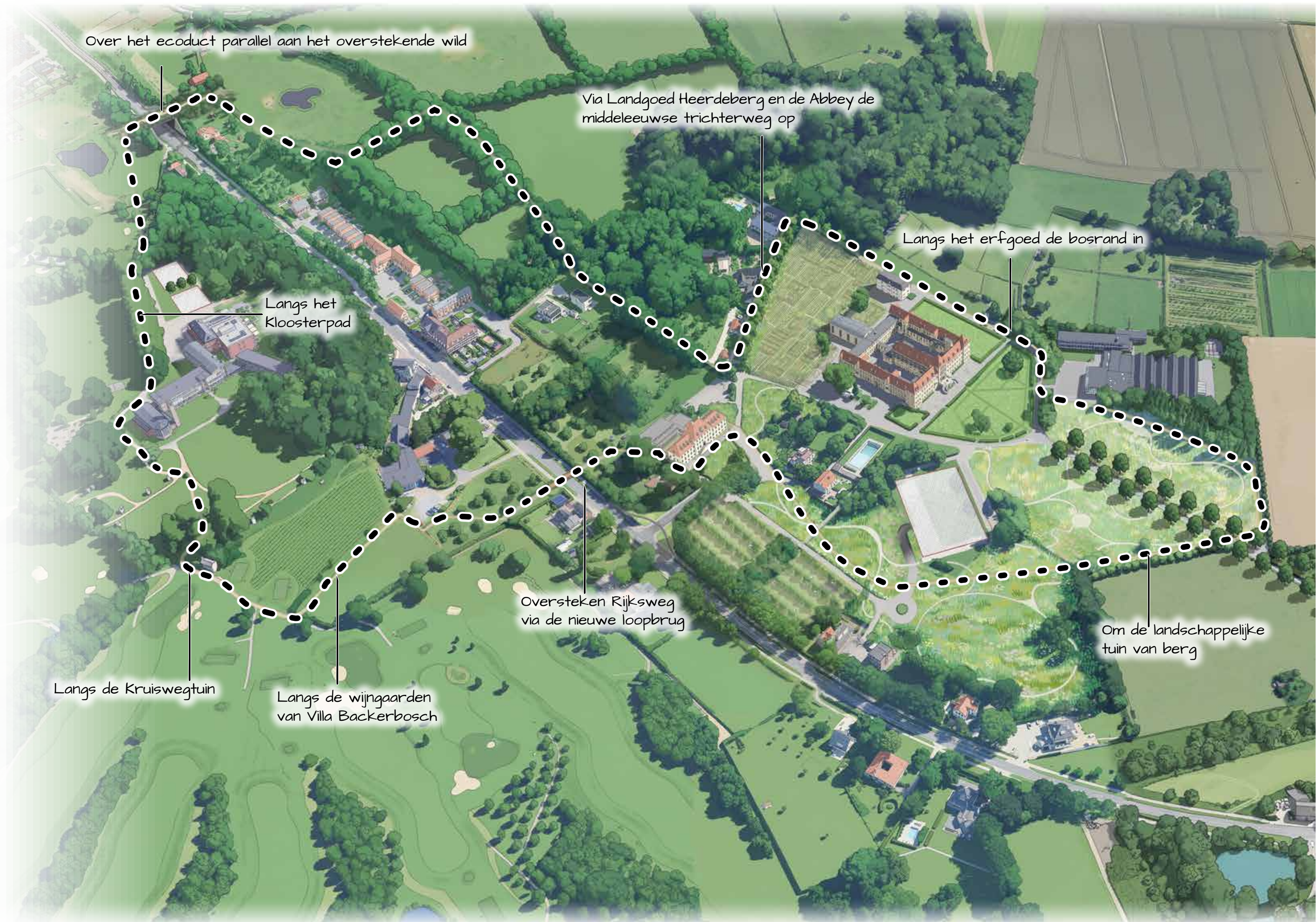
Langs St. Jozef

Langs de Trichterweg

Langs Landgoed Heerdeberg

Huize St. Jozef

Bevindingen

- Monumentale en historische waarde van het gebouw
- Unieke locatie in een open, groene omgeving
- Positie als een van de drie grote blokken (St. Jozef, LTS, Schoolgebouw Icarus) versterkt de structuur van het gebied
- Flexibiliteit en schaal: het grote gebouw biedt mogelijkheden voor meerdere functies en toekomstig hergebruik

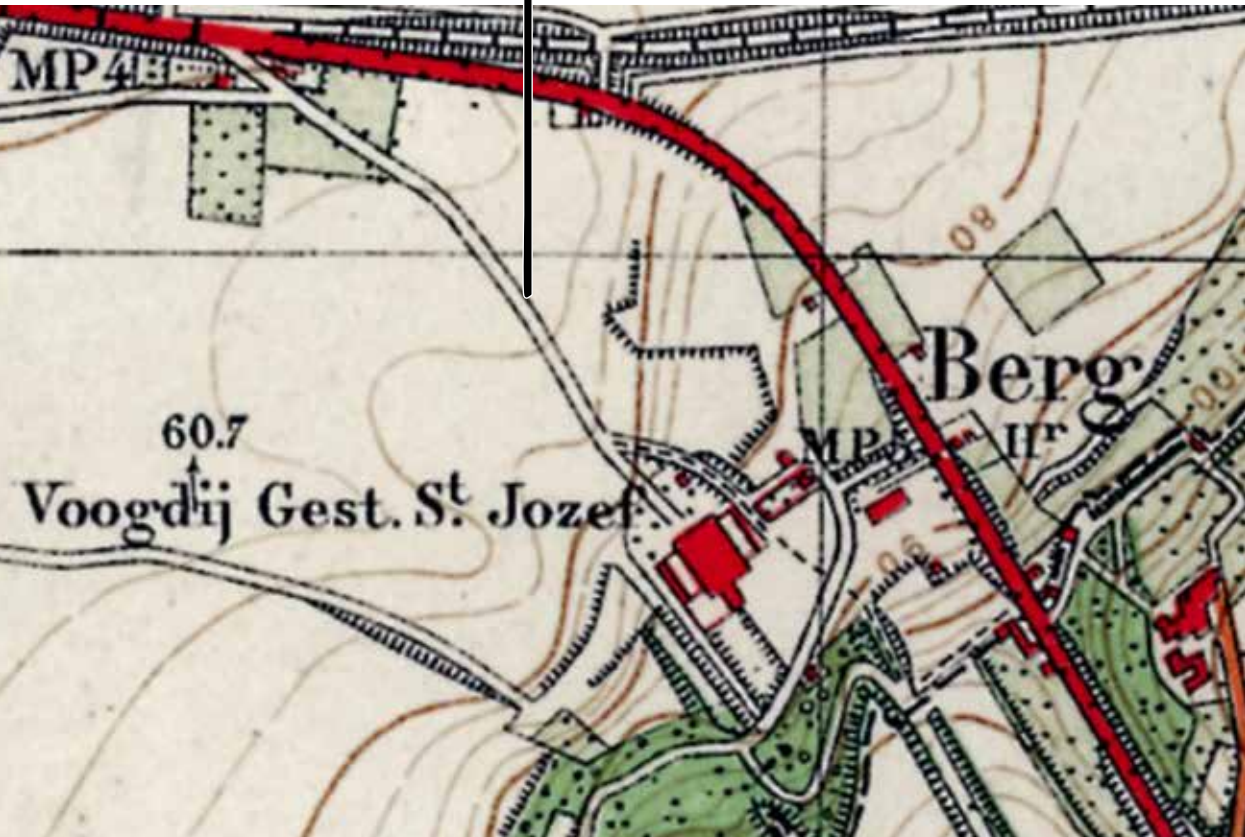
Kansen

- Versterken van de relatie tussen de drie gebouwen en benadrukken van de centrale as van de Pater Kustersweg
- Verwijderen van hekwerken om interactie met de omgeving te vergroten en het landschap optimaal te benutten
- Herbestemming of gemengde functies

Belemeringen

- Risico dat het kavel (gebouw en terrein) een gesloten, privaat karakter krijgt, waardoor de verbinding met de omgeving verloren gaat.
- Risico van onvoldoende onderhoud of financiering bij herbestemming, wat de toekomstbestendigheid van het gebouw kan bedreigen

Pater Kusterweg naar St Jozef in 1925

1925

1925: de origenele achtergevel en tuinen van St. Jozef

1960

2020

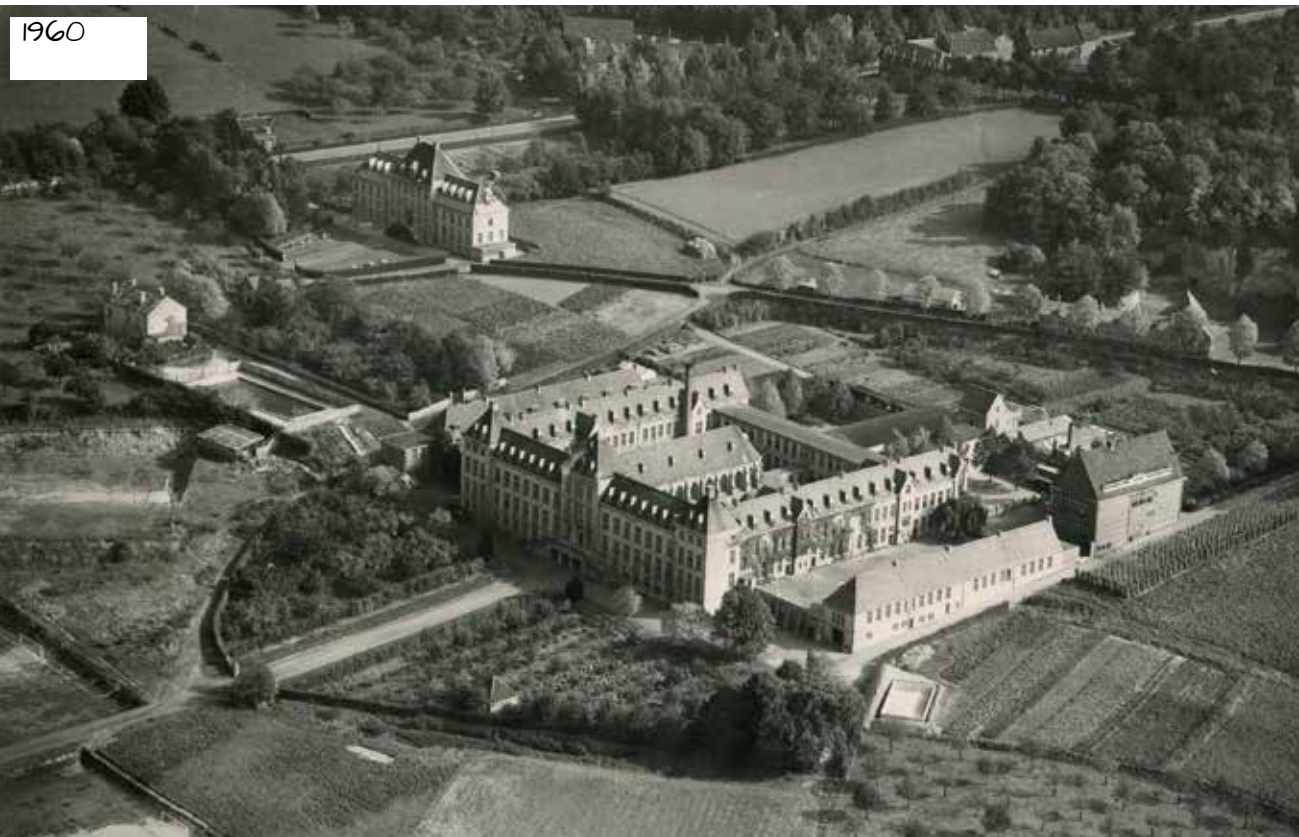
1945: terugkeer van de jongens langs Pater Kusterweg

1925 praktische landbouw en opleiding van de jeugd achter St. Jozef

1960

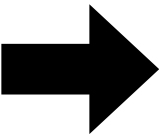
Huize St. Jozef

Het plan richt zich op het versterken van de samenhang tussen de drie hoofdgebouwen en het opnieuw zichtbaar maken van de centrale as van de Pater Kustersweg. Door het verwijderen van hekwerken, fysieke barrières en enkele bomen langs deze as ontstaan heldere zichtlijnen en relaties tussen gebouw en landschap. De open structuur zorgt voor meer interactie met de omgeving en een natuurlijke doorgang voor fauna, waardoor de unieke verbondenheid tussen architectuur en Heuvelandschap wordt hersteld.

Het versterken van de relatie tussen de drie grote gebouwen en het benadrukken van de centrale as van de Pater Kustersweg dragen bij aan een duidelijkere structuur en een sterker samenspel tussen gebouw en omgeving.

De latere aanbouwen aan het Sint-Jozefcomplex zouden moeten worden gesloopt om het oorspronkelijke gebouw te herstellen en een herkenbaar, krachtig volume te creëren. Dit zal de positie van het gebouw langs de hoofdas en zijn formele karakter versterken.

Verwijder aanbouwen, herstel Sint-Jozefs krachtige, formele positie langs hoofdas.

verwijderen van alle hekwerken en barrières om de relatie met de omgeving te herstellen

De boomgroep moet worden verwijderd omdat deze het vrije zicht van en naar de centrale as van de Pater Kustersweg blokkeert

Pater Kustersweg

Langs de Pater Kustersweg wordt de historische as naar St. Jozef opnieuw zichtbaar gemaakt door de weg landschappelijk te verankeren. Dit kan bijvoorbeeld door middel van bomenrijen en een kruidenrijke grasberm. Door het autoverkeer van deze as af te halen en de route te richten op wandelaars en fietsers ontstaat weer de beleving van een dorpslaan die het erfgoed verbindt met het open landschap. Op deze wijze ontstaat een recreatieve fietsverbinding die met name omhoog een mooi alternatief biedt voor de route langs de N278. Fietsers bewegen hier rustig tussen weiden en hagen richting de middeleeuwse Trichterweg, waar de oude route van Maastricht naar het Heuvelland opnieuw te ervaren is. Zo worden historie, recreatie en landschap in één herkenbare lijn samengebracht.

Voormalig LTS gebouw

Het herstellen van de relatie met natuur en omgeving begint met het verwijderen van hekken en harde grenzen, waardoor het terrein opener en uitnodigender wordt. Het verplaatsen van het parkeerterrein biedt ruimte om de landschappelijke kwaliteit te versterken. De entree wordt duidelijker zichtbaar en het aanzicht vanaf de Pater Kustersweg verbetert door lage begroeiing en enkele bomen te verwijderen, zodat gebouw en omgeving weer één geheel vormen

Bevindingen

- Positie in een open, groene omgeving als een van de drie grote blokken (St. Jozef, LTS, Schoolgebouw SOVSO)
- Herkenbare sheddak-architectuur en grote hal

Kansen

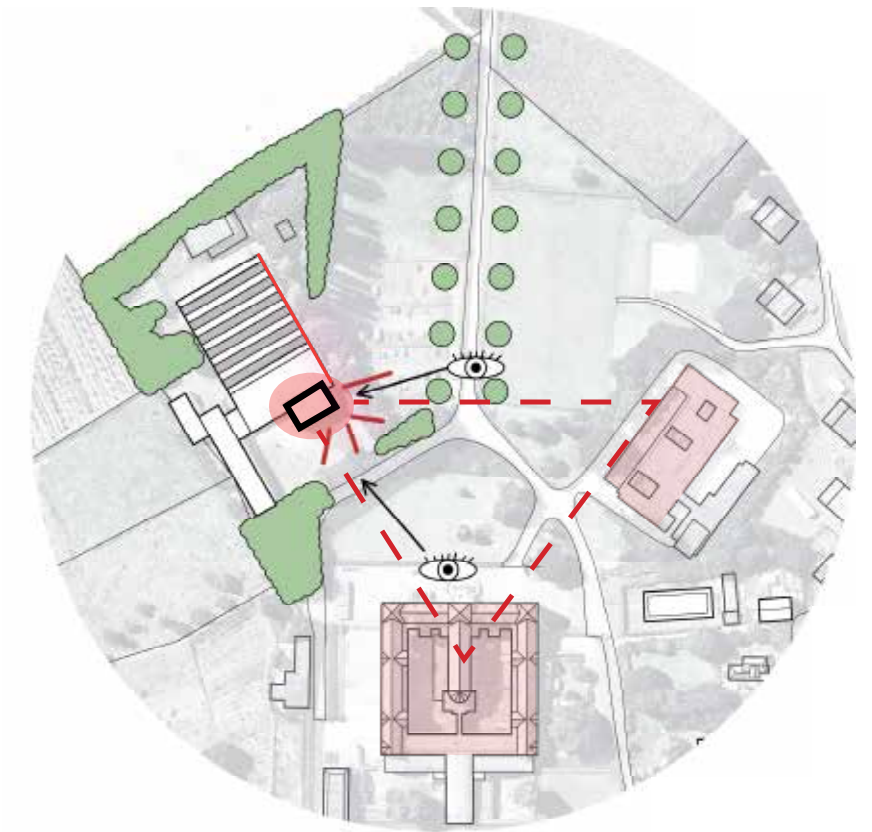
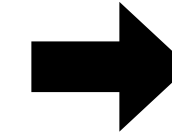
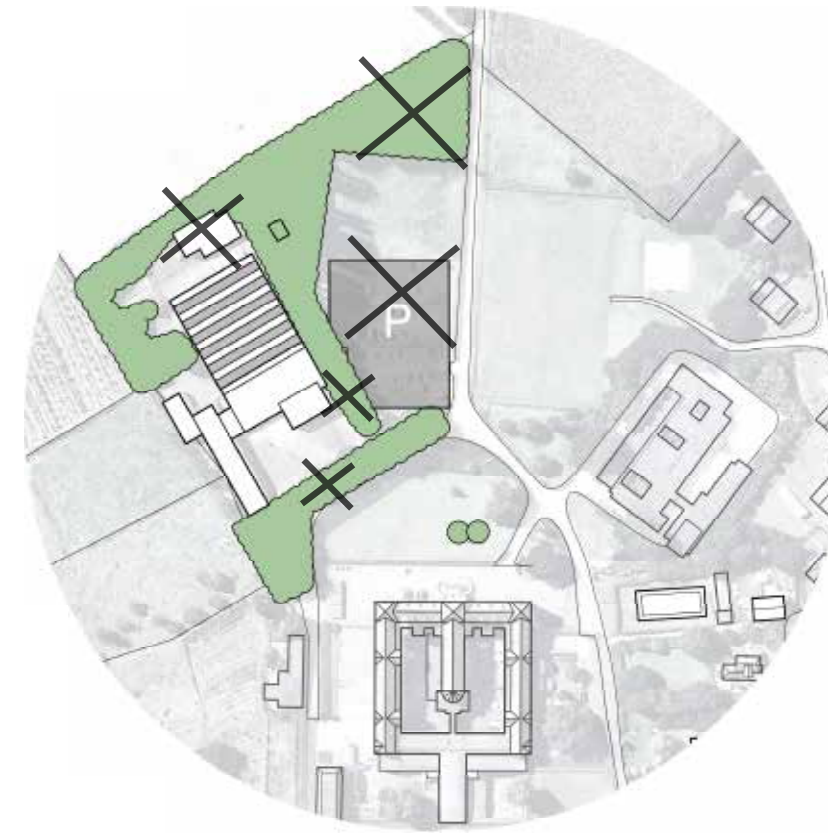
- Verduurzaming van het gebouw.
- Programma ontwikkelen dat bijdraagt aan de omgeving.
- Open karakter van het gebouw creëren door het open te stellen naar de omgeving (nu afgesloten door dichte begroeiing).
- Zaagdak-architectuur en grote hal zichtbaar maken.
- Grote dakoppervlakken benutten voor zonnepanelen

Belemeringen

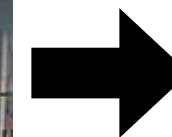
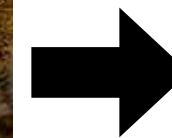
- Risico dat het gebouw geïsoleerd blijft van de omgeving en een privaat karakter behoudt
- Het huidige parkeerterrein beperkt de flexibiliteit van de ruimtelijke inrichting en leidt tot een gesloten karakter van het gebouw ten opzichte van de omgeving.

Parkeerterrein hekken en barrières verwijderen om onbelemmerde doorgang van fauna mogelijk te maken.

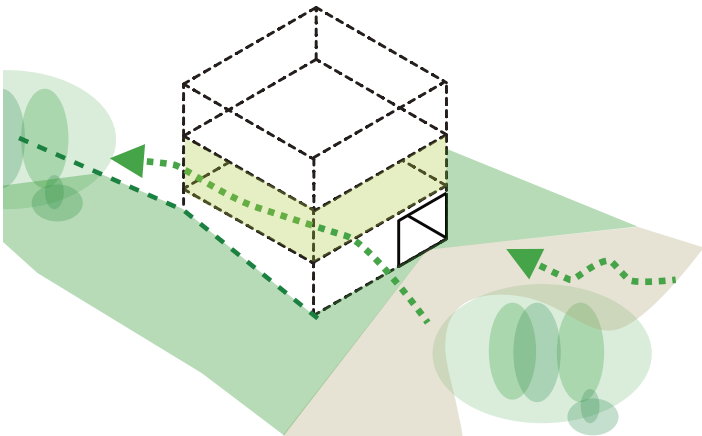
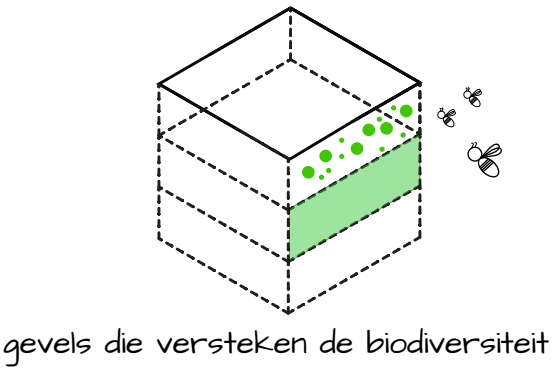
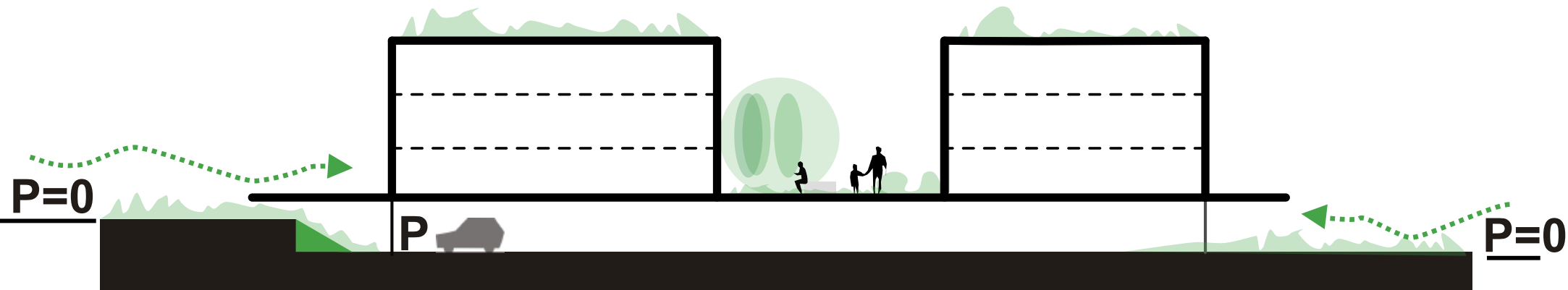
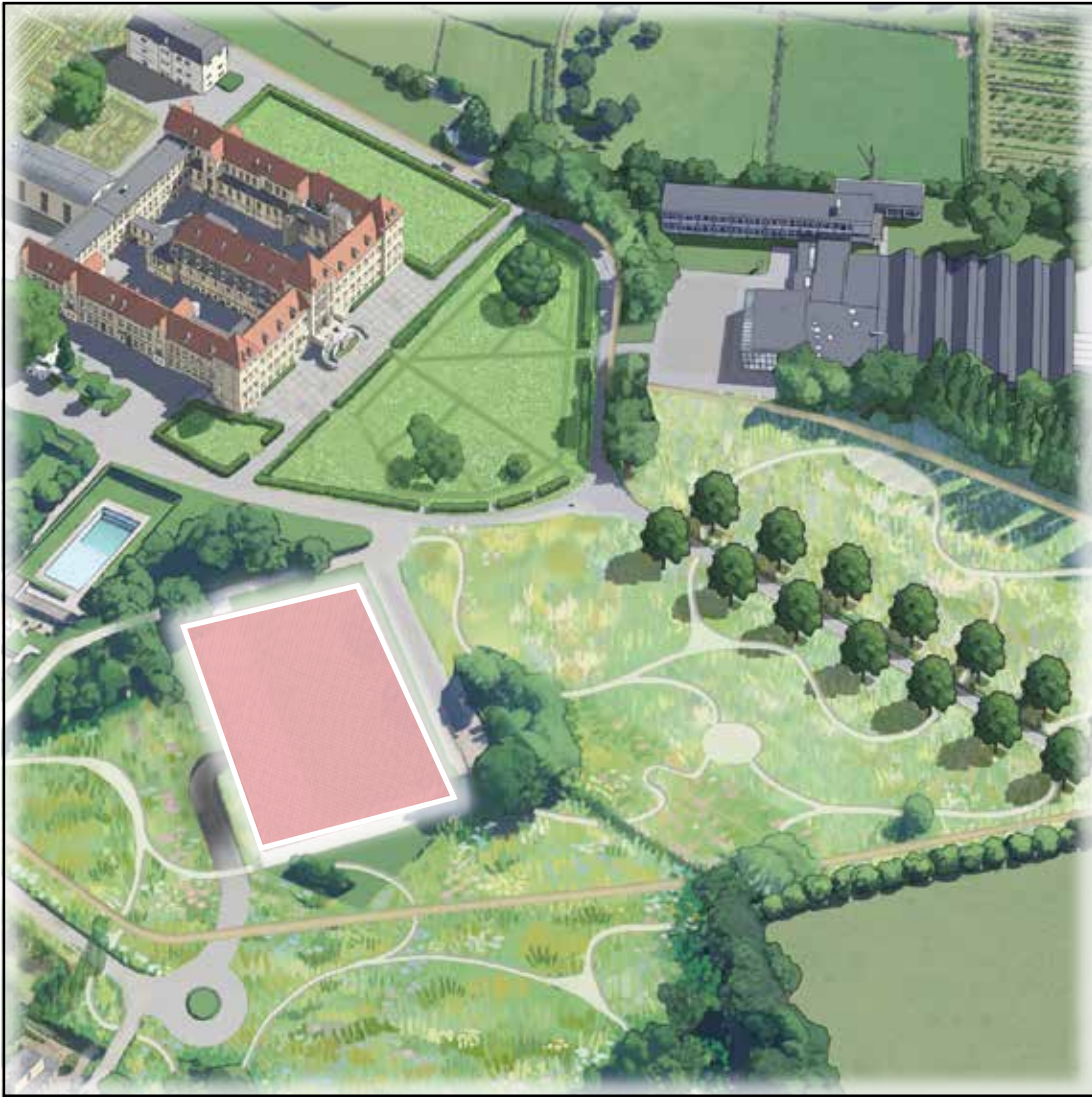
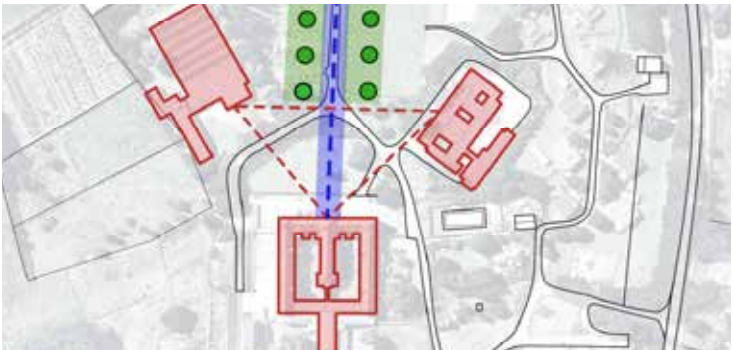

Voormalig LTS gebouw verbouwen om transparant, en open karakter te geven.

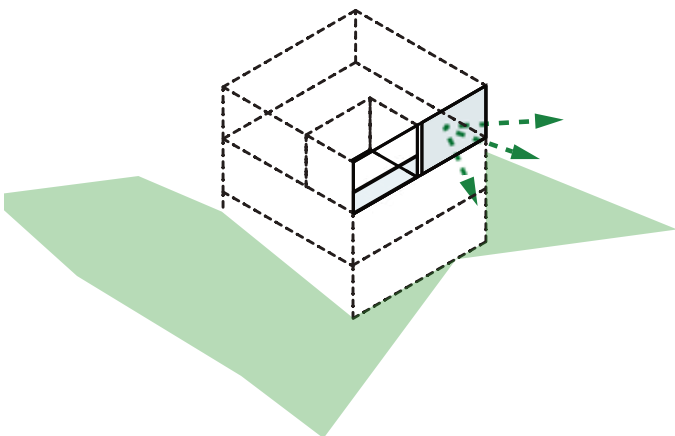

Locatie Icarus

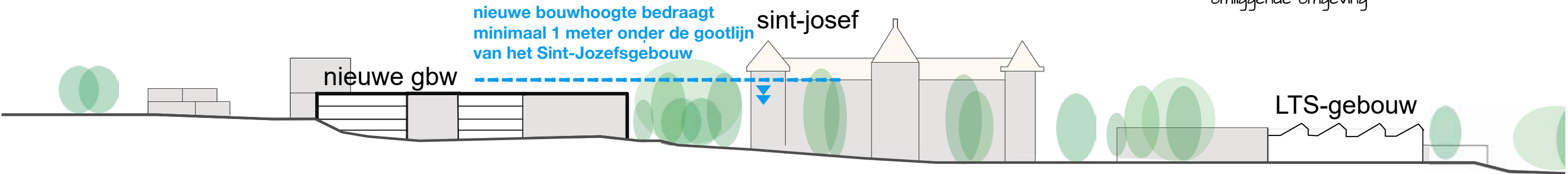
Op de plek van de huidige paviljoens wordt toegewerkt naar nieuwe bebouwing die beter past bij het landschap en de karakteristiek van het terrein. Uitgangspunt is dat de nieuwe gebouwen de ontwerpprincipes van het Masterplan volgen: ingetogen architectuur, landschappelijke inpassing en respect voor het erfgoed van St. Jozef. In plaats van de huidige verkavelde opzet van losse paviljoens wordt gestreefd naar een samenhangend ensemble. Een open en gelaagde ruimtelijke structuur, waarin nieuwe functies kunnen worden opgenomen zonder het parkachtige karakter te verliezen.

Gebruikmaken van de hoogteverschillen van het terrein om de natuur door het gebouw heen te laten lopen.

Vanwege zijn hoge positie heeft het gebouw een duidelijke verbinding met de Pater Kustersweg en de omliggende omgeving

Missiehuis

Bevindingen

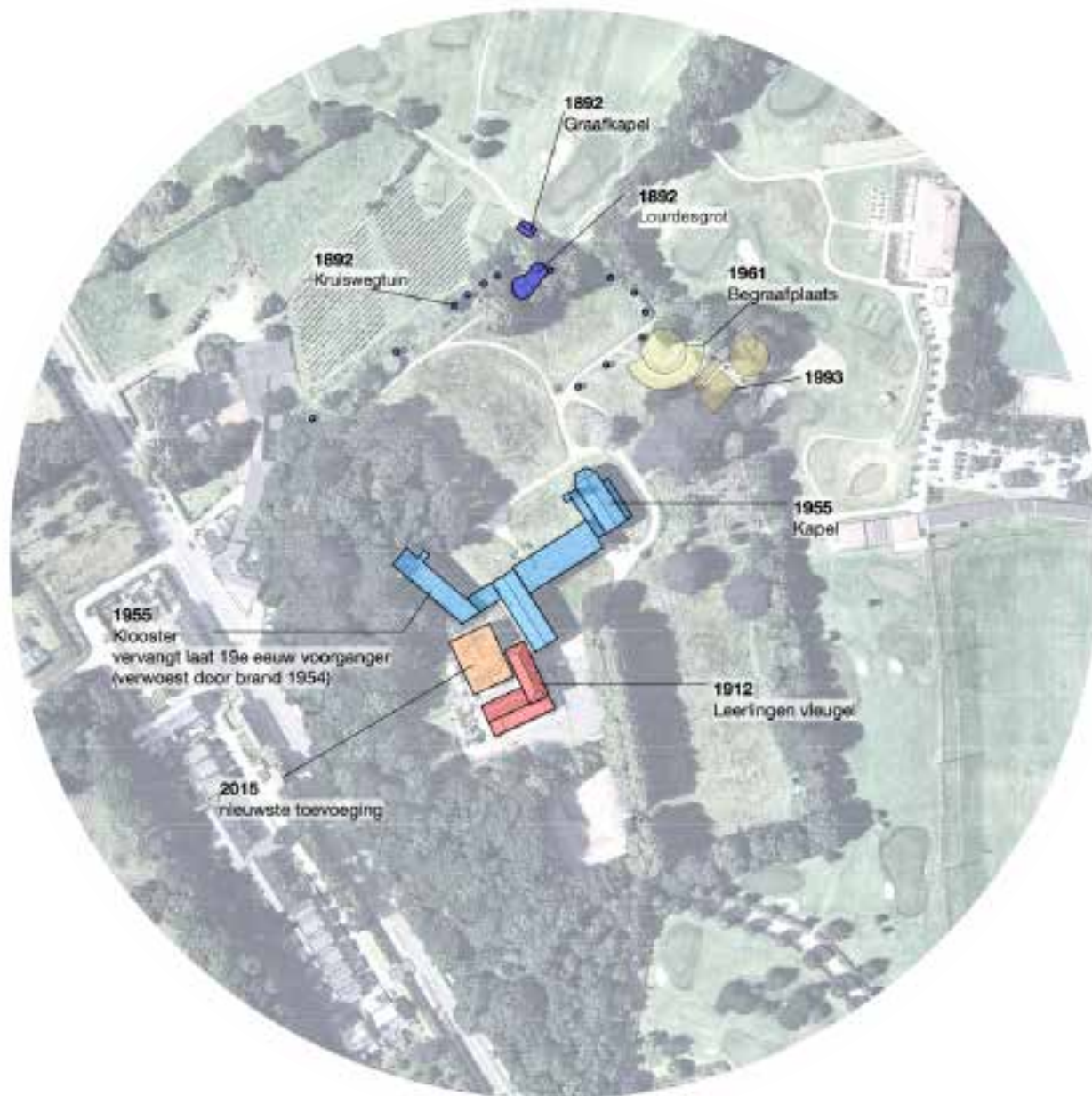
- De locatie heeft een verborgen, besloten karakter, wat bijdraagt aan rust en intimiteit.
- Sterke cultuurhistorische betekenis met het Missiehuis als icoon.
- Bijzondere topografie met panoramische uitzichten over het Limburgse heuvellandschap.
- Afwisseling van open en besloten groenstructuren die rijkdom en beleving toevoegen.
- Groene landschapskamer (voormalig sportveld)
- Een beeldentuin en Afrikaanse kunstcollectie die de culturele identiteit versterken.

Kansen

- Behoud en versterking van belangrijke ecologische verbinding voor flora en fauna.
- Behoud en versterking van de cultuurhistorische waarde van het Missiehuis en zijn omgeving.
- Het landschapsontwerp inzetten als bindende factor: biodiversiteit vergroten, seizoenbeleving versterken en architectuur in harmonie brengen met de natuur.

Belemeringen

- Mogelijk verlies van waardevolle ecologische gebieden door onzorgvuldige ontwikkeling.
- Kans op verstoring of belemmering van dierenmigratie.
- Negatieve impact van grootschalige nieuwbouw: toename van verkeer, verharding en druk op de leefomgeving.
- Risico dat de schaal van nieuwbouw niet aansluit bij de historische en landschappelijke context en ecologische functie.

Het missiehuis

Bomenrij langs de Kloosterpad
naast een leeg parkeerterrein

Oude originele Kloostervleugel en de bescheiden entree

Bijzonder "groen kamer" naast de kloosterpad

Beeldentuin en toevoeging van de zorgcomplex

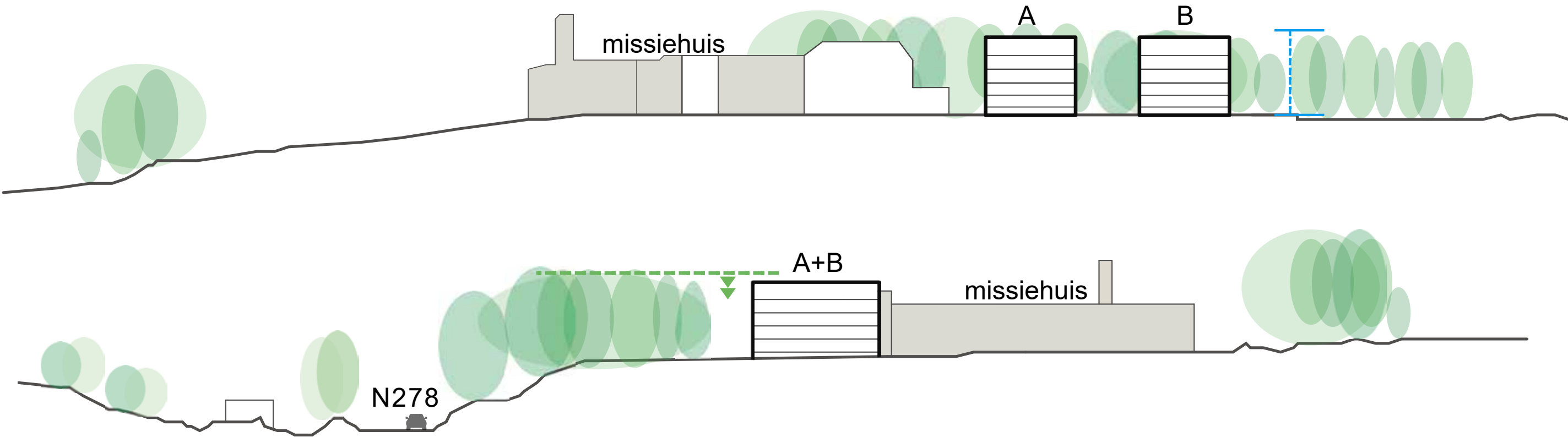
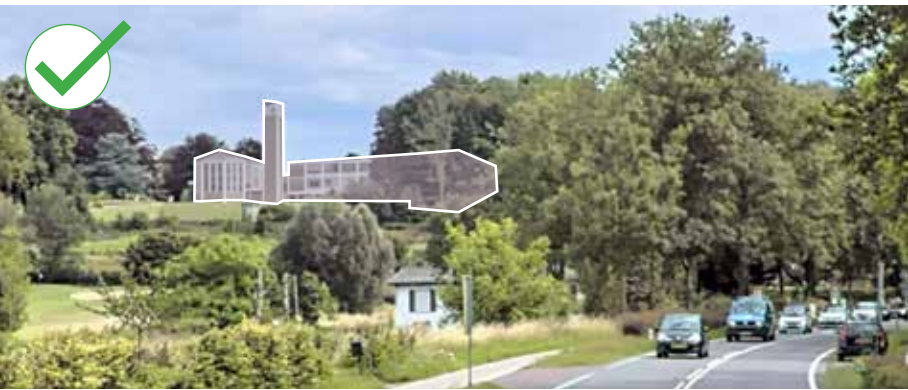
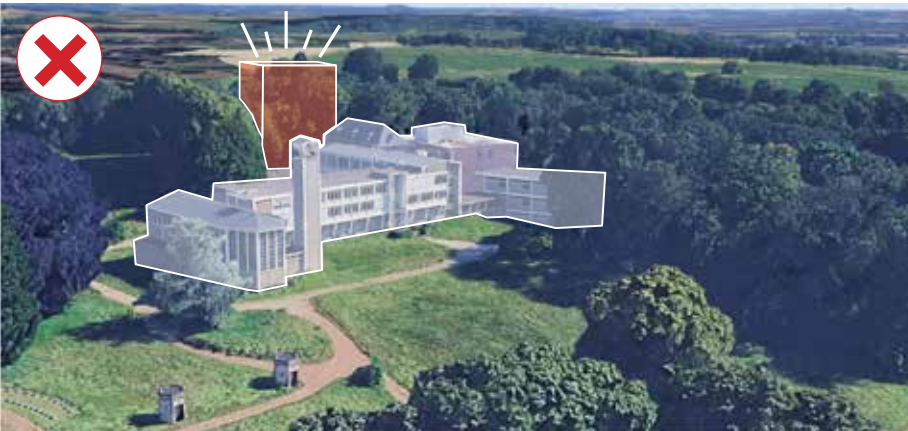
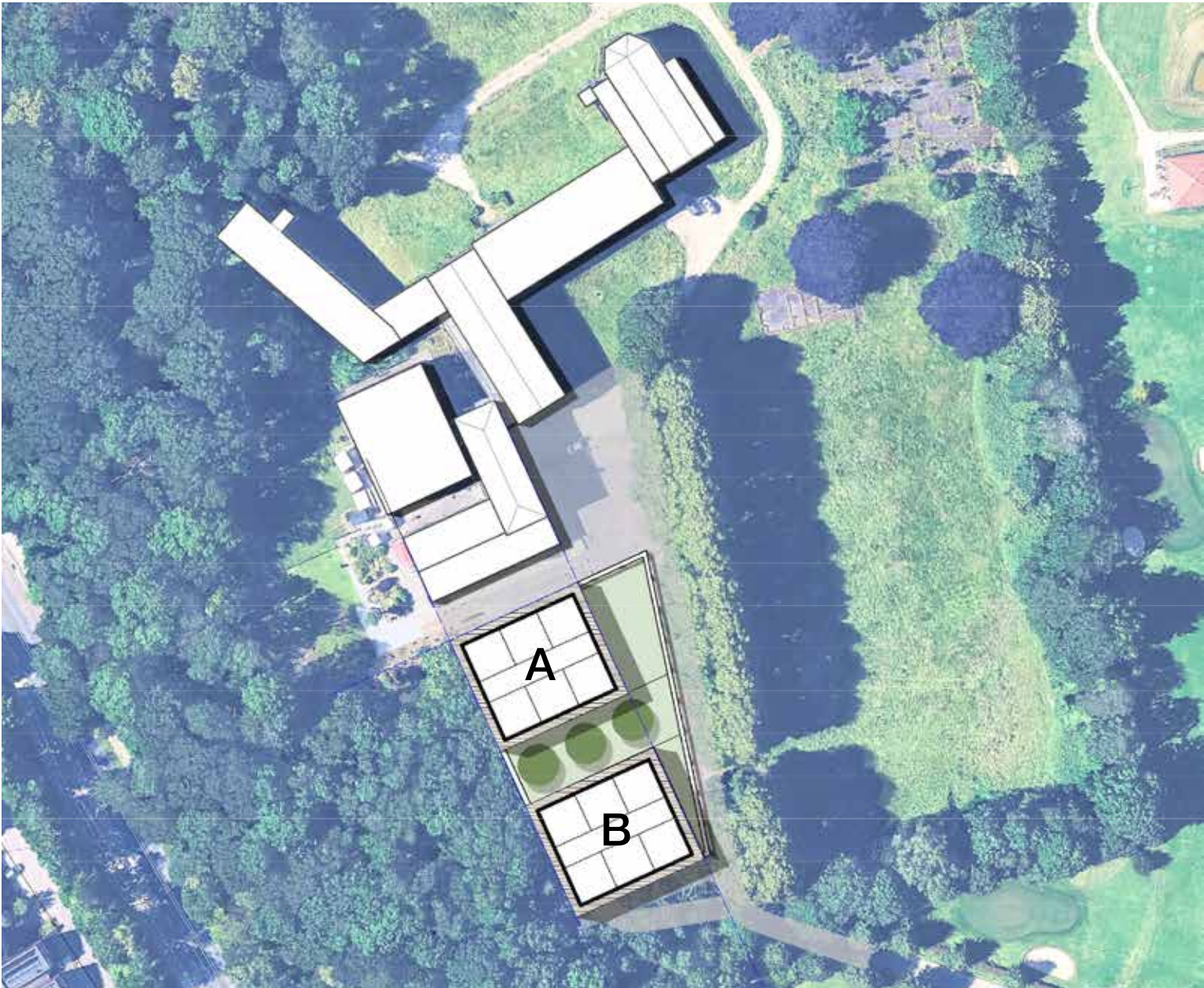
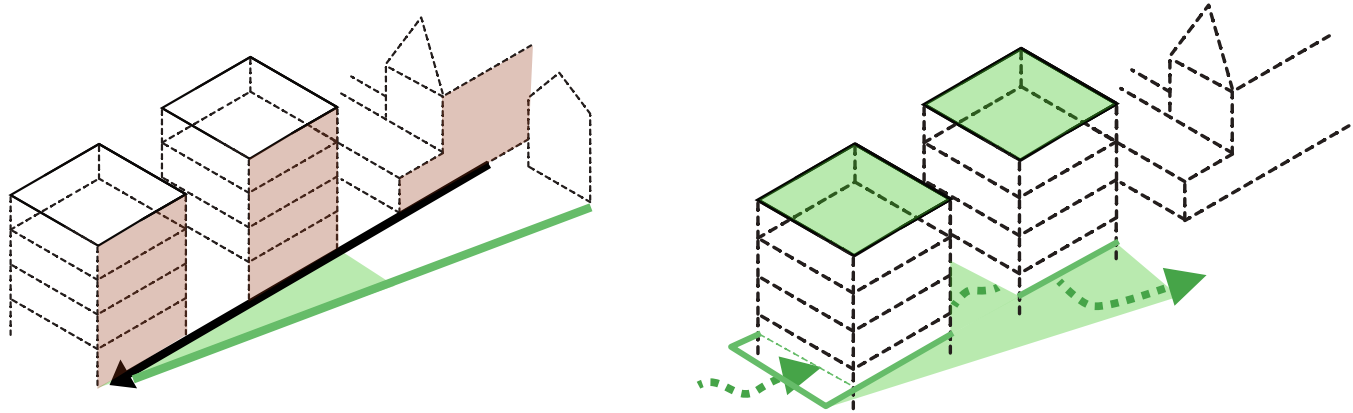
Lege parkeerterrein naast de Missiehuis

Missiehuys

De kracht van het Missiehuys en omgeving ligt in de samenhang van natuur, cultuurhistorie, zorg en religieus erfgoed. Achter het Missiehuys, op het huidige verharde parkeerterrein, is ruimte voor nieuwbouw die past binnen de landschappelijke en historische context. Belangrijk uitgangspunt is dat deze bebouwing ondergeschikt blijft aan het Missiehuys: terughoudend in vorm, maat en uitstraling, en de maatschappelijke functie draagt. De nieuwbouw dient lager te zijn dan het Missiehuys en visueel beschermt te blijven achter de toppen van de bestaande boomstructuren.

Gebouw A en B

Tekeningen gebaseerd op twee volumes op het bestaande parkeerterrein, halfverhoogd ten behoeve van parkeren onder de gebouwen, gebouwhoogte maximaal de hoogte van de boomtoppen.

Sportvelden

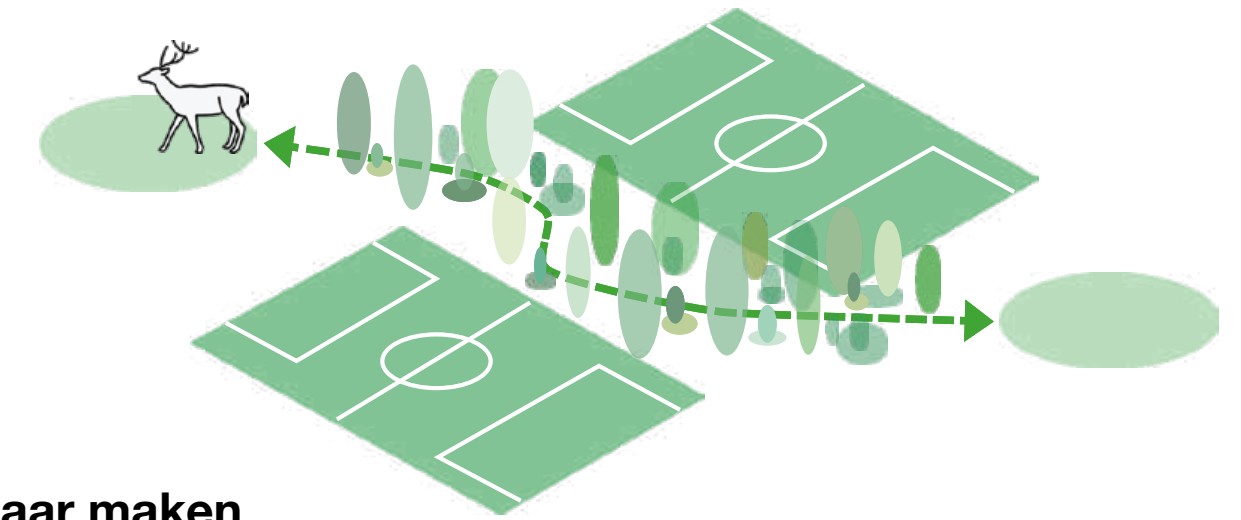
De huidige situatie rond de sportvelden ten westen van Cadier en Keer wordt gekenmerkt door fragmentatie. Relatief eenvoudige, kleine maatregelen helpen de sportvelden beter in te bedden in het landschap en beter 'doorwaadbaar' te maken voor flora en fauna:

- het versterken van de groenstructuur
- het beter passeerbaar maken van hekken en barrières

1. Groenstructuren versterken

Door de beplanting tussen de sportvelden en de bebouwing aan te vullen en continu te maken, ontstaat een effectievere natuurlijke geleiding naar de bosrijke gebieden.

2. Hekken en barrières passeerbaar maken

Door onnodige hekwerken en fysieke barrières langs straten en perceelgrenzen te verwijderen of te verlagen wordt het gebied beter passeerbaar voor dieren.

Nieuwbouw ontwerpprincipes

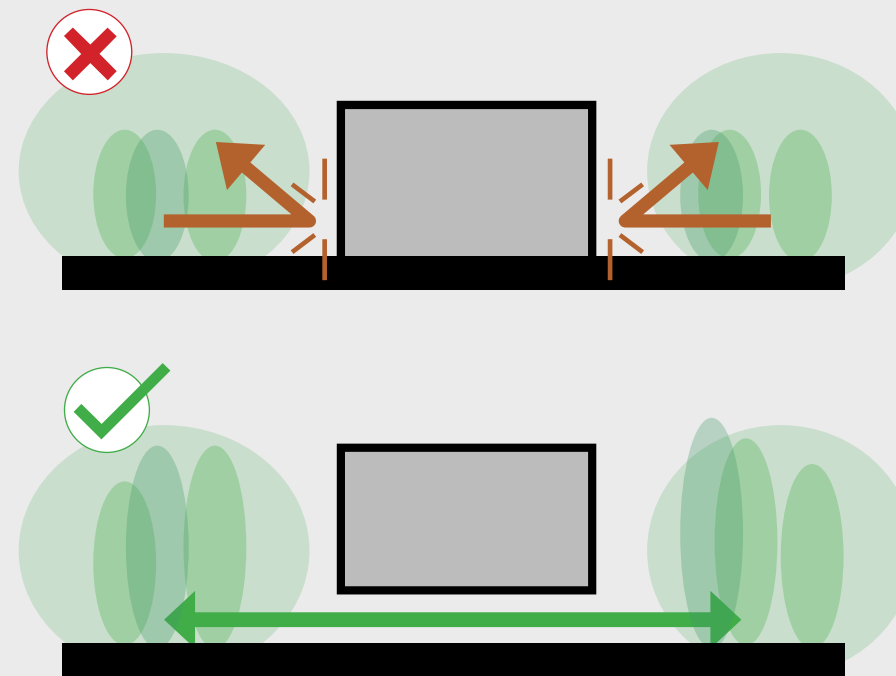
1. Dienend aan natuur

Gebouwen zijn dienend aan de natuur. De nieuwe bebouwing is ingebed in het groen en voegt zich in het landschap, waardoor de **rust** en **leesbaarheid** van het landschap worden versterkt. **Het landschap behoudt de hoofdrol.**

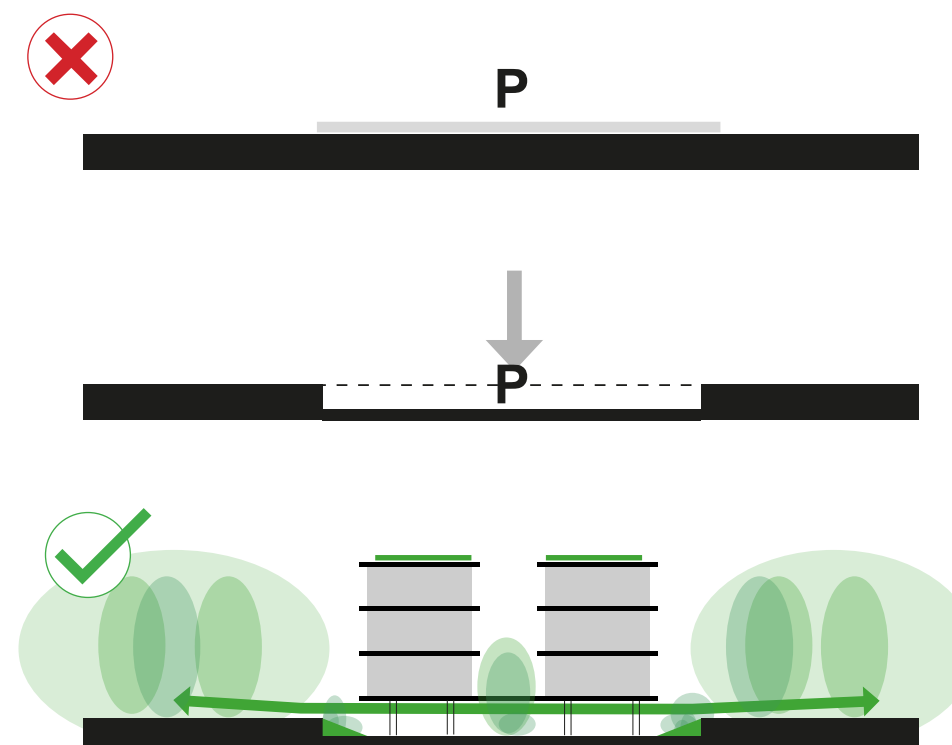
2. Het gebouw vormt geen fysieke barrière voor ecologie

De gebouwen vormen geen fysieke barrière voor de ecologie. Het **landschap kan onder en door** de bebouwing heen stromen. **Gebouwen zijn licht opgetild** van het maaiveld om de natuurlijke ecologische functies van de locatie niet te verstoren.

3. Parkeren als onderdeel van landschap

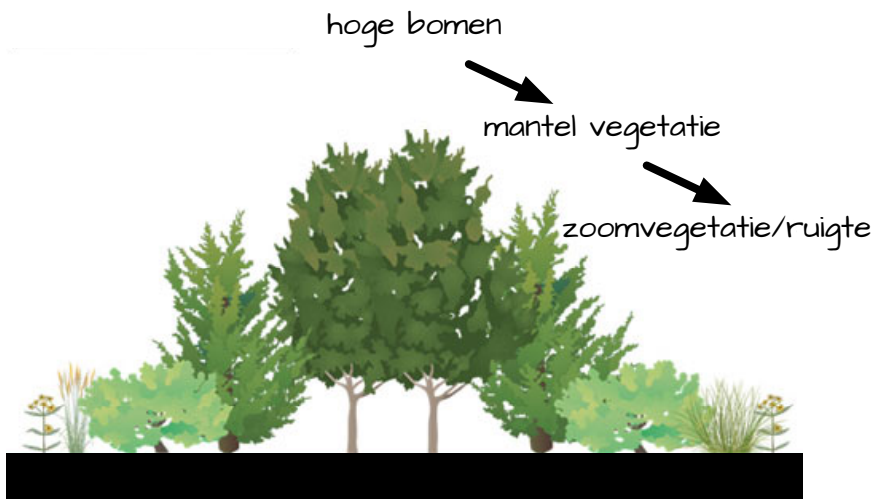
De **parkeeroppervlakte** wordt **geminimaliseerd** om zo de impact op het maaiveld te reduceren. De parkeerfunctie wordt primair geclusterd in de ruimte **onder de opgetilde bebouwing**. De parkeervoorzieningen zijn **halfverzonken** en volledig **open zonder gesloten gevels**. Dit zorgt ervoor dat ze visueel opgaan in het landschap en **geen fysieke barrière** vormen. Er is geen gesloten verharding.

Nieuwbouw ontwerpprincipes

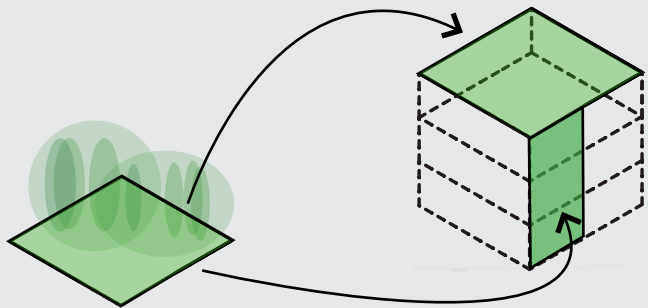
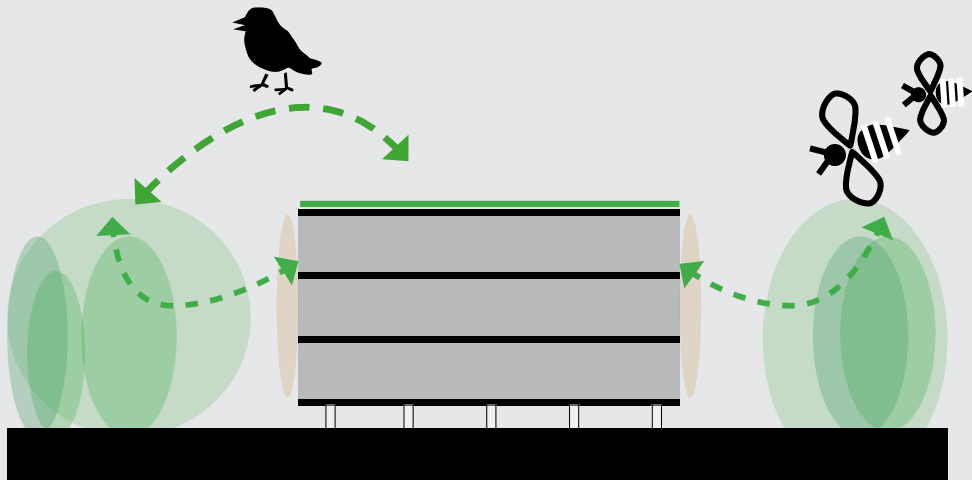
4. Zachte overgangen, kavelgrenzen en hoogteverschillen

Het privéterrein gaat vloeiend over in het omringende landschap, **zonder harde fysieke barrières** die de vrije doorgang en migratie van fauna belemmeren. Kavelgrenzen worden, indien noodzakelijk, gevormd door groene hagen of inheemse beplanting, wat leidt tot een **‘levende omheining’** als ecologische corridor. Hoogteverschillen worden opgevangen met geleidelijke hellingen of begroeide, trapsgewijze oplossingen, **zodat de natuurlijke stroming (fauna en water) ononderbroken blijft**.

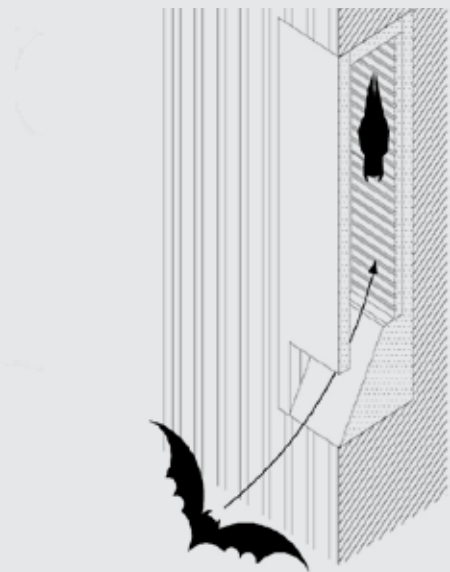

5. Natuurinclusiviteit en biodiversiteit

De gebouwen en het terrein functioneren als integraal onderdeel van het landschap. Dit principe richt zich op de actieve versterking van het lokale ecosysteem. De gebouwen integreren **groen** op de **daken** in en/of in de **gevels**, voorzien van verblijfplaatsen voor vleermuizen, bijen en vogels. De omgeving gebruikt uitsluitend inheemse beplanting als voedselbron, en de ruimte onder het gebouw versterkt de landschappelijke connectiviteit.

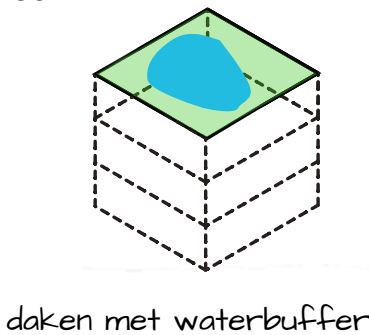

Ingebed in de natuur, groene daken en groene gevels

6. Water in de Natuurlijke Kringloop

Hemelwater wordt ter plaatse vastgehouden en geïnfiltreerd. **Open bodemzones** worden gehandhaafd om **infiltratie te maximaliseren**. **Daken** dienen als **waterbuffer** en opgevangen water wordt hergebruikt voor het groen of inzijgen in de bodem.

daken met waterbuffer

Nieuwbouw ontwerpprincipes

7. Beperking van lichtvervuiling

Lichtvervuiling wordt beperkt ter **bescherming** van de nachtelijke duisternis en **migratieroutes van fauna**.

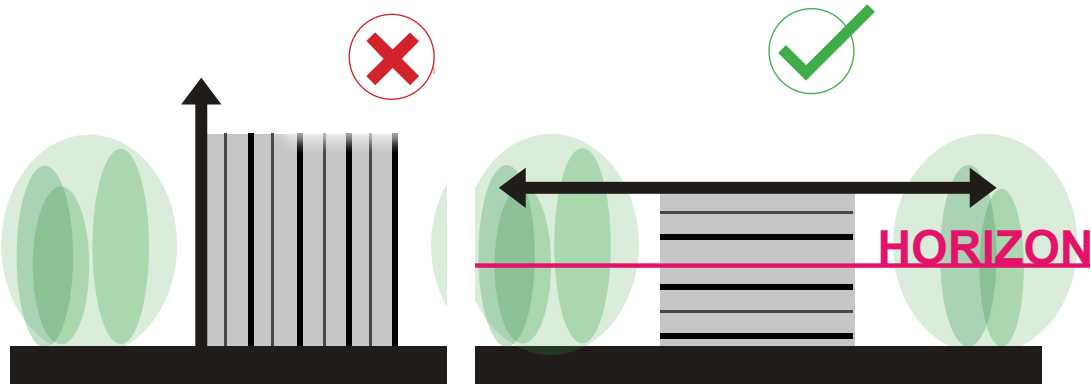
8. Duurzame en circulaire bouwmaterialen

Er wordt uitsluitend gebruikgemaakt van **duurzame en circulaire bouwmaterialen met een minimale milieu-impact**. Dit betreft materialen die hernieuwbaar, demontabel of gerecycled zijn. Onderscheid is te maken in zes gebouwlagen met elk een eigen levensduur, die afzonderlijk van elkaar kunnen veranderen (lagen van Steward Brand).

9. Verankering in het landschap door horizontaliteit

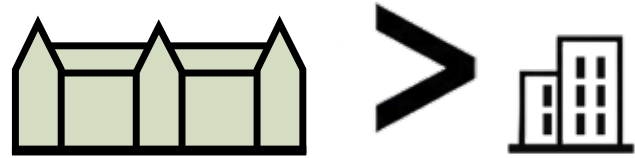
De architectuur benadrukt horizontale gelaagdheid. Dit wordt bereikt door de toepassing van doorlopende lijnen en horizontale elementen (zoals balkons, dakranden of luifels) in de gevel. Deze horizontaliteit zorgt voor een visuele verankering in het landschap en versterkt de **ondergeschiktheid van het gebouw aan de natuurlijke omgeving**.

Nieuwbouw ontwerpprincipes

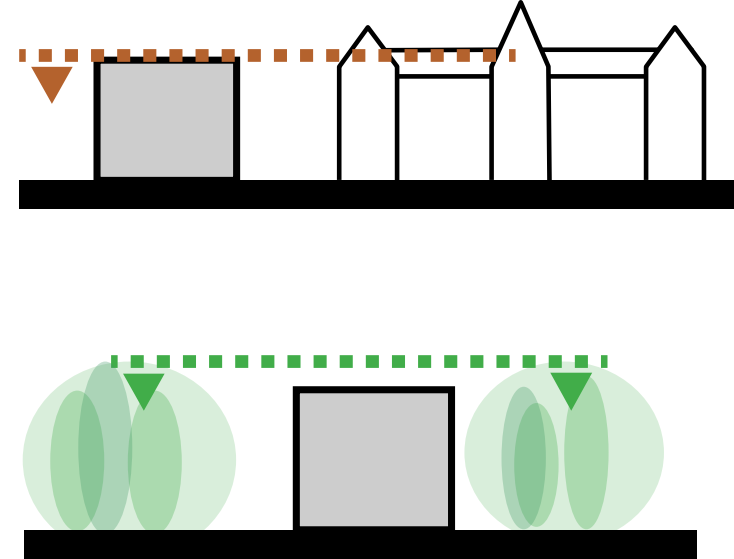
10. Ondergeschiktheid aan cultureel erfgoed

De nieuwe bebouwing gaat een heldere, **respectvolle dialoog** aan met de **cultuurhistorische context**. Ze is ondergeschikt aan haar omgeving. De oriëntatie is gericht op het **handhaven van belangrijke zichtlijnen** van de context. De nieuwe bebouwing respecteert de cultuurhistorische waarde in volume en schaal.

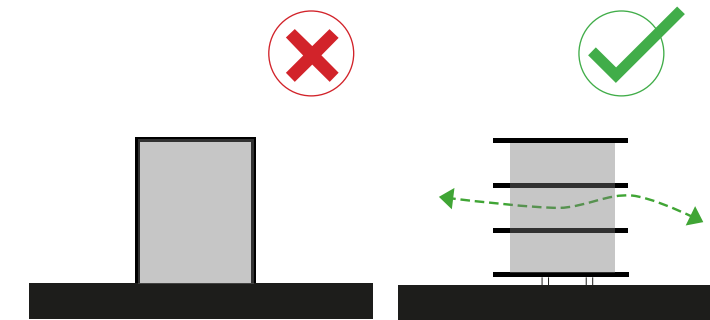
11. Bouwhoogte

De nieuwe bouwhoogten blijven **onder de boomgrenzen** en/of de hoogte van de **omliggende erfgoedbebouwing**.

12. Doorlaatbaarheid en verzachting van de massa

Gebouwen zijn ontworpen met hoge visuele doorlaatbaarheid (permeabiliteit), in direct contrast met de zwaar aanwezige massa van de erfgoedgebouwen. **Open hoeken** worden gebruikt om de massa te verzachten en het volume op te breken, waardoor de **bebouwing lichter en meer gelaagd oogt** ten opzichte van de omgeving. Dit wordt **versterkt door** een zachte transitie tussen maaiveld en gevel door het licht **optillen van de gebouwen**.

13. Architectonische Terughoudendheid

Er is sprake van architectonische terughoudendheid. De beeldtaal en materialisatie van de gevels staan in relatie tot de erfgoedsetting. De ritmiek van de gebouwen refereren aan de schaal en de herhaling van de bestaande architectuur, maar de uitwerking blijft duidelijk hedendaags. Er wordt gezocht naar een ingetogen, maar duidelijk contrast met de steenachtige erfgoedgebouwen, door het gebruik van warme, duurzame materialen met een natuurlijke textuur. Een passend kleurbeleid versterkt de harmonieuze inpassing.

Bijlage: gesprekken

Met verschillende betrokkenen is tussen juli en oktober 2025 contact gezocht om hun gebiedskennis, rol, ideeën en visie af te tasten. Met de volgende organisaties / personen is onder anderen gesproken:

Organisatie	Personen
Limburgs Landschap	Arjan Ovaa
Stichting Natuurlijk Geuldal	Peter Visser en Cor Hanssen
Natuur en Milieufederatie Limburg	Noa van Mulken
Vereniging tot Natuurbehoud Cadier & Keer	Jürgen Mingels
Vereniging Natuurbeheer Keerberg	Oscar Toebosch
	Jules Knippenbergh
Stichting Grueles	Hub Reumers
Staatsbosbeheer	Pascal Roomberg
	Patrick Kloet
Gemeente Eijsden-Margraten	Mark Lammers
Gemeente Maastricht	Edo Lemmens
	Bas Römgens
3W	Sira Westerveld
	Ward Vleugels
Landgoed Heerdeberg	Richard Reinders
The Abbey	Robert-Jan Roose
Rijk van Margraten	Luchie Deuringer
	Jan-Paul Driessen
	Ruben Baarspul
Koraalgroep / Via Jeugd	Menno Alkemade
Provincie Limburg	Stijn Coenen
	Wim Hazenberg
	Raymond Tilmans
	Anita Janssen
	Marc van der Kubbe
	Thei Moors
	Paul Rood

Colofon

versie 1.3
19 november 2025

Masterplan: Poort van het Heuvelland

Het Masterplan biedt een ruimtelijk kader voor duurzame ontwikkeling van Poort van het Heuvelland: het versterken van de ecologische verbinding tussen het Savelsbos en Bemelerberg-Schiepersberg, het behoud van cultuurhistorische waarden en het zorgvuldig inpassen van toekomstige gebiedsontwikkelingen.

Opdrachtgever:

Gemeente Eijsden-Margraten
vertegenwoordigd door Carla Brugman, Mark Lammers, Joep Mertens en Julie Starren-Stevens

Opgesteld door:

Michel Heesen Architecture & Landscape Design BV

Team:

Michel Heesen
Keesjan van den Herik
Andreas Lambrinos
Jeroen Mos (MOS ecologie BV)
Carlotta Rabajoli
Maxime Selling
Anna Toes

